

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/749/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213219222
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4213219222.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Márie Malíkovej, v právnej veci navrhovateľa z rozhodcovského konania: Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom Košice, Garbiarska 2, IČO: 31 690 904, zastúpený MST PARTNERS, s.r.o., so sídlom Bratislava, Zámocké schody 2/A, IČO: 36 861 545, proti odporcovi z rozhodcovského konania: S. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. nad A. XXX, zastúpený JUDr. Róbertom Pacalajom, nar. 20.12.1962, bytom Komárno 364/23, o návrhu odporcu z rozhodcovského konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní navrhovateľa z rozhodcovského konania proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 13C/354/2013-164 zo dňa 10. februára 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .
Odporcovi z rozhodcovského konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zrušil rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice spisovej značky 3C/3543/2012 zo dňa 19.01.2012. Odporcovi z rozhodcovského konania náhradu trov konania nepriznal. Zároveň navrhovateľovi z rozhodcovského konania uložil povinnosť zaplatiť na účet súdu prvého stupňa súdny poplatok za návrh vo výške 331,50 eura, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na vykonané dokazovanie a ustanovenia § 40 ods. 1 , 2 § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Za preukázané považoval, že dňa 28.12.2007 uzavreli účastníci konania poistnú zmluvu č. 4520800002 týkajúcu sa poistenia odporcovho syna T. R., so začiatkom poistenia 29.12.2009 do dohodnutého konca postenia dňa 29.12.2020 s tým, že poistné vo výške 16,45 eura bude platené mesačne po dobu 11 rokov. Súd predmetnú zmluvu posúdil ako spotrebiteľskú, pretože nebolo preukázané, že by odporca z rozhodcovského konania pri uzatvorení zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ako tomu bolo v prípade navrhovateľa z rozhodcovského konania, ktorý má v predmete svojej činnosti poisťovaciú činnosť. S poukazom na uvedené súd na danú právnu vec aplikoval popri ustanovení § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) aj ustanovenia § 52 a nasl. OZ. Na základe žiadosti odporcu z rozhodcovského konania malo v danom prípade dôjsť k zániku poistenia v zmysle § 800 OZ dňa 29.7.2010 o 00.00 hod. Navrhovateľ z rozhodcovského konania vyzval odporcu z rozhodcovského konania uhradiť dlžné poistné vyčíslené sumou 65,80 eur do siedmich dní. Arbitrážny súd Košice dňa 19.01.2012 na návrh navrhovateľa - Rapid life životná poisťovňa, a.s. - doručení mu 4.1.2012, vydal bez pojednávania rozhodcovský rozsudok pod sp. zn. 3C/3543/2012, ktorým uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi do piatich dní od doručenia rozhodcovského rozsudku sumu vo výške 53,98 eura a trovy rozhodcovského konania vo výške 276,- eur na špecifikovaný účet navrhovateľa, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde, ktorý uvedený rozhodcovský rozsudok vydal. Z odôvodnenia uvedeného rozhodcovského rozsudku vyplýva, že navrhovateľ si podľa časti XVII. ods. 7a Všeobecných poistných podmienok (VPP) uplatnil v rozhodcovskom konaní voči odporcovi osobitnú

pohľadávku vzniknutú poisťovni voči poisťníkovi podpisom poistnej zmluvy vo výške podľa vyplatenej provízie sprostredkovateľovi poistenia. Z fotokópie spisu Arbitrážneho súdu Košice 3C/3543/2012 mal súd preukázané, že odporcovi z rozhodcovského konania bol žalobný návrh navrhovateľa Rapid life životná poisťovňa, a.s. spolu s rozhodcovským rozsudkom doručený dňa 12.8.2013. Pokiaľ odporca z rozhodcovského konania doručil súdu žalobu o zrušenie uvedeného rozhodcovského rozsudku dňa 30.8.2013, doručil ju v lehote určenej v § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. Súd mal ďalej za preukázané, že podľa časti XV. Všeobecných poistných podmienok (ďalej len VPP) v znení k 1.1.2009 všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom. V závere uvedených VPP pod označením Osobitné zmluvné dojednanie č. 02/2008 k poistnej zmluve č. 4520800001 je v bode 3 znovu dojednaná rozhodcovská doložka, keď podľa tam uvedeného textu poisťník a poisťovňa týmto vyjadrujú obaja spoločne a každý zároveň svojim podpisom samostatne svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti, rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle XV. časti týchto VPP. Toto ustanovenie chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku. Podľa názoru súdu zásadnou právnou otázkou je, či rozhodcovská doložka, na základe ktorej rozhodcovský súd v danom prípade konal a rozhodol, je platná. Navrhovateľ z rozhodcovského konania tvrdil, že rozhodcovská doložka v danom prípade bola individuálne dojednaná, keďže odporca podpísal aj osobitné zmluvné dojednanie č. 02/2008 k poistnej zmluve č. 4520800001. Podľa názoru súdu nie je možné za individuálne dojednanú zmluvnú podmienku považovať rozhodcovskú doložku obsiahnutú v časti XV. bod 1 vopred poisťovňou pripraveného formulára VPP. Skutočnosť, že takto dohodnutá rozhodcovská doložka v predtlačnom formulári, bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť text uvedeného formulára nie je individuálne dojednanou zmluvnou podmienkou už konštatovali všeobecné súdy vo viacerých rozhodnutiach, napr. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo/1/2012 z 21.3.2012, sp. zn. 5Cdo 112/2012 z 22.11.2012 sp. zn. 5Cdo 492/2012 z 30.9.2013, sp. zn. 3 Cdo 74/2012 z 10.1.2013. Podľa bodu 1 časti XV. VPP odporca ako spotrebiteľ nemal možnosť výberu, či v prípade sporu s navrhovateľom rozhodcovského konania uprednostní súdne konanie alebo rozhodcovské konanie. Ako vyplýva z výpovede odporcu, pri podpisovaní zmluvy nepočul výrazy rozhodcovské konanie, rozhodcovský súd. Navyše, z fotokópie spisu Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 3C/3543/2012 vyplýva, že navrhovateľ rozhodcovského konania si uplatnil na rozhodcovskom súde nároky v súvislosti s poistnou zmluvou č. 4520800002, avšak navrhovateľ k návrhu na začatie rozhodcovského konania pripojil len stranu 12 VPP so záverečnými ustanoveniami v časti XVII VPP a stranu 13 VPP s osobitným zmluvným dojednaním č. 02/2008 k poistnej zmluve č. 4520800001. Z uvedeného vyplýva, že rozhodcovský súd v danej veci konal a rozhodol bez preukázania existencie rozhodcovskej zmluvy (§ 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. v znení účinnom od 1.7.2009), teda bez preukázania právomoci rozhodcovského súdu konať o žalobe navrhovateľa rozhodcovského konania. Tým je daný aj zákonný dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z., keď odporca z rozhodcovského konania popieral platnosť rozhodcovskej doložky. Keďže navrhovateľ rozhodcovského konania nepreukázal rozhodcovskú zmluvu v súvislosti s jeho nárokom voči odporcovi, o ktorom konal rozhodcovský súd pod sp. zn. 3C/3543/2012, navrhovateľ nepreukázal ani platnosť rozhodcovskej zmluvy. S poukazom na uvedené súd napadnutý rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 3C/3543/2012 z 19.1.2012 zrušil, pričom z dôvodu hospodárnosti konania nevykonal navrhovateľom rozhodcovského konania navrhnutý dôkaz výsluchom svedka Ing. Z.. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a odporcovi z rozhodcovského konania, ktorý bol v konaní úspešný, náhradu trov konania nepriznal, keď si ich náhradu podľa § 151 ods. 1 OSP neuplatnil. Zároveň súd podľa § 2 ods. 1, ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. zaviazal v konaní procesne neúspešného navrhovateľa z rozhodcovského konania na zaplatenie súdneho poplatku za návrh podľa položky 3 písm. c) Sadzobníka súdnych poplatkov, pretože odporca z rozhodcovského konania, o návrhu na zrušenie rozsudku rozhodcovského súdu súd konal, je ako spotrebiteľ s poukazom na § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. oslobodený od platenia súdneho poplatku za návrh.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z rozhodcovského konania (Rapid life životná poisťovňa), ktorý žiadal rozsudok zmeniť a návrh na zrušenie rozhodcovského konania zamietnuť. Namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, ako aj to, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, vec nesprávne právne posúdil. Bol toho názoru, že rozhodcovská doložka bola dojednaná individuálne. V danom prípade odporca podpísal osobitné zmluvné dojednanie č. 02/2008, ktoré podpísať nemusel a to bez toho, aby to malo vplyv na jeho práva a povinnosti vyplývajúce z poistnej zmluvy, resp. zo VOP. V prípade nepodpísania týchto osobitných zmluvných dojednaní by rozhodcovská doložka nebola vôbec vznikla. Tým, že

odporca osobitné zmluvné dojednanie podpísal, preukazuje, že o možnosti rozhodcovského konania vedel. Odporca mal pri podpise poistnej zmluvy na výber, či osobitné zmluvné dojednanie svojím podpisom príjme alebo nie, a tým bol naplnený základný zmysel a účel § 53 ods. 2 OZ - zabrániť tomu, aby bol nútený pristúpiť k zmluvnému dojednaniu, s ktorým nesúhlasí. Okrem odporca podpísal aj záznam o požiadavkách a potrebách klienta, ktorý rovnako potvrdzuje, že tretia osoba odlišná od poisťovne pri osobnom stretnutí pred uzavretím poistenia vyčerpávajúceho informoval odporcu o všetkých okolnostiach súvisiacich s poistením, pričom odporca na zázname o požiadavkách a potrebách klienta uviedol, že nič ďalšie už nepožaduje vysvetliť a ani nič ďalšie dojsednať. Vytkol, že súd odmietol vykonať ohľadne okolností uzatvárania poistnej zmluvy dostatočné dokazovanie, keď nevypočul W., ktorý by vysvetlil spôsob uzatvárania poistnej zmluvy. Argumentoval tiež tým, že súd nekonal eurokonformne pri konštruovaní právnych záverov. V danom prípade odporca svojím podpisom nad rámec podpisu pod súvislým textom poistných podmienok prejavil svoju byť viazaný rozhodcovskou doložkou, teda osobitne a individuálne. V okolnostiach prípadu teda poisťník mohol jeho viazanosť dohodou o rozhodcovskom konaní ovplyvniť. V tomto smere poukázal aj na rozhodnutia odvolacích súdov SR, okresných súdov a Najvyššieho súdu SR. S ohľadom na uvedené považoval dojednanie rozhodcovskej doložky v danom prípade za výsledok slobodného rozhodnutia odporcu, nešlo o neprijateľnú podmienku, pretože mohol túto podmienku individuálne ovplyvniť bez toho, aby tým bol ovplyvnený zvyšok poistného vzťahu a dojednanie rozhodcovskej doložky bolo plne v súlade s právnymi predpismi SR.

Odporca z rozhodcovského konania v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozhodcu vybral navrhovateľ z rozhodcovského konania, a to bez súčinnosti odporcu, odpor ktorý mohol podať podľa zákona o rozhodcovskom konaní bol spoplatnený. V danom prípade rozhodcovská doložka bola dojednaná aj v rámci iných zmluvných dojednaní súčasne s inými ustanoveniami VPP. To znamená, že by nemal podpísať nielen osobitné zmluvné dojednanie k poistnej zmluve, ale ani VPP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou poistnej zmluvy a ani samotnú poistnú zmluvu. Len takto by sa v skutočnosti vyhol rozhodcovskému konaniu. Predmetná rozhodcovská doložka nielenže nebola individuálne dojednaná, ale odporuje aj dobrým mravom. V danom prípade nemal možnosť voľby medzi konaním na všeobecnom súde a súde rozhodcovskom, nebol o prípadnej možnosti voľby žiadnym spôsobom poučený. Uvedené nevyplýva ani z poistnej zmluvy, ani z VPP.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania odporcu (§ 212 ods. 1 OSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa (§ 213 ods. 1 OSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP, s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 156 ods. 3 OSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa treba podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdiť.

Rozhodcovské konanie je osobitný druh civilného konania, ktoré sa môže uskutočniť v prípade súkromnoprávných sporov, pre ktoré zákon pripúšťa uzavretie rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovskej doložky). Rozhodcovská zmluva má procesnú povahu. Zákon vyžaduje k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy písomnú formu, jej nedodržanie má za následok neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovskej doložky). Vecným účinkom rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovskej doložky) je oprávnenie rozhodcu rozhodnúť vymedzené spory. Z hľadiska osobných účinkov sa rozhodcovská zmluva vzťahuje na obidve zmluvné strany, prípadne na ich univerzálnych a singulárnych nástupcov, pokiaľ to strany v zmluve výslovne nevylúčili. Účastník rozhodcovského konania sa môže podanou žalobou na príslušnom súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodov § 40 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní. Z uvedeného vyplýva, že možnosť preskúmať rozhodcovský rozsudok umožňuje zákon o rozhodcovskom konaní, ktorý vzhľadom na charakter vybavenia sporovej veci medzi účastníkmi súdny prieskum pripúšťa. Nejde však o preskúmanie veci z pohľadu správnosti aplikácie noriem, ktoré na daný prípad dopadajú, ale ide väčšmi o dôvody, ktoré sa týkajú podstaty prípustnosti zákonného priebehu rozhodcovského konania (dôvody podľa § 40 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní).

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o rozhodcovskom konaní") účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3), b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní, c) jeden z účastníkov rozhodcovského

konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal, e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené, f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť, g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17), h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený, j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 40 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 43 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a/ a c/, pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Podľa § 43 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu, ako je uvedený v odseku 1, rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti. Rozhodcovia zúčastnení na zrušenom rozhodcovskom rozsudku sú z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčení. Ak sa účastníci konania nedohodnú inak, budú noví rozhodcovia ustanovení podľa § 8.

V prípade, ak niektorý z účastníkov oprávnene popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, táto skutočnosť zakladá dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku súdom podľa § 40 ods. 1 písm. c) zákona o rozhodcovskom konaní. Porušenie hmotnoprávných predpisov súd skúma najmä pri sporoch, ktorých jedným z účastníkov je spotrebiteľ v prípade žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu uvedenom v § 40 ods. 1 písm. j) cit. zákona. V takomto prípade sa súd pri rozhodovaní o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku musí zaoberať aj otázkou, či pri rozhodovaní došlo k porušeniu všeobecne záväzných predpisov na ochranu spotrebiteľa, najmä posúdiť, či pri rozhodovaní rozhodcovského súdu došlo k porušeniu § 53 Občianskeho zákonníka, v súvislosti s dojednaním neprijateľných zmluvných podmienok. Otázkou, či pri dojednaní rozhodcovskej doložky ide o neprijateľnú podmienku treba posudzovať na jednej strane podľa vnútroštátnych právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa a na druhej strane z pohľadu judikatúry Súdneho dvora Európskej únie najmä v súvislosti s ochranou spotrebiteľov ako slabšej strany.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právny vzťah medzi účastníkmi vznikol na základe poisťovnej zmluvy č. 4520800001 zo dňa 28.12.2009 medzi navrhovateľom z rozhodcovského konania (poisťovateľom) a odporcom z rozhodcovského konania (poisťníkom). Navrhovateľ z rozhodcovského konania v postavení žalobcu v rámci rozhodcovského konania sa svojím návrhom doručeným dňa 04.01.2012 Arbitrážnemu súdu Košice, so sídlom Alžbetina 41, Košice domáhal proti odporcovi z rozhodcovského konania v postavení žalovaného zaplata peňažnej sumy 53,98 eura. Rozhodcovský súd jeho návrhu vyhovel a dňa 19. 01. 2012 vydal rozhodcovský rozsudok pod sp. zn. 3C/3543/2012. ktorým uložil odporcovi z rozhodcovského konania povinnosť uhradiť navrhovateľovi z rozhodcovského konania peňažnú sumu vo výške 53,98 eura spolu s trovami rozhodcovského konania vo výške 276 eur. Následne sa odporca z rozhodcovského konania, ktorému bola táto povinnosť uložená, domáhal svojím návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 30.08.2013 zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodu neprijateľnosti rozhodcovskej doložky.

Odvolací súd rozhodujúc o odvolaní navrhovateľa z rozhodcovského konania dospel k záveru o vecnej správnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa. Keďže medzi účastníkmi konania ide o spotrebiteľský vzťah, odporca z rozhodcovského konania vystupujúci v postavení spotrebiteľa a navrhovateľ z rozhodcovského konania v postavení dodávateľa, je súd oprávnený aj bez návrhu skúmať nekalú povahu sankcie obsiahnutú v zmluve a uplatnenú v rozhodnutí rozhodcovského súdu, ako aj preskúmať nekalú povahu rozhodcovskej doložky. Odvolací súd poukazuje na to, že spotrebiteľská

zmluva je v našom právnom poriadku definovaná v ustanovení § 52 Občianskeho zákonníka ako každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podmienkou pre posudzovanie zmlúv ako spotrebiteľských je najmä tá skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a spotrebiteľ a jej charakteristickým znakom je to, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ bez možnosti spotrebiteľa tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Tieto zmluvy sú spravidla vopred pripravené na formulároch a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu tejto zmluvy alebo jej zmeny.

Odvolací súd zastáva zhodný názor ako súd prvého stupňa, že predmetný rozhodcovský rozsudok je v rozpore so zákonom, pretože zaväzuje odporcu z rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je právne nedovolené a v rozpore s dobrými mravmi. Podľa názoru odvolacieho súdu dojednania ohľadom rozhodcovskej doložky vyplývajúce z Osobitných zmluvných dojednaní č. 02/2008 k poisťnej zmluve č. 4520800001 v čl. 3, kde je uvedené, že „Poisťník (poistený) a poisťovňa týmto vyjadrujú obaja spoločne a každý zároveň svojím podpisom samostatne svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle XV. Časti týchto VPP. Toto ustanovenie chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku“, vyznieva jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, keďže odporca z rozhodcovského konania toto dojednanie pri uzatváraní zmluvy nijakým spôsobom ovplyvniť nemohol. O platnú doložku by išlo iba v prípade individuálneho dojednania rozhodcovskej doložky, kedy by mal spotrebiteľ možnosť pochopiť celý význam a všetky dôsledky tohto dojednania. V danom prípade tak predmetná rozhodcovská doložka prakticky vylučuje všeobecný súd z prejednávania veci, pretože z nej jednoznačne vyplýva, že všetky spory zo zmluvy môžu byť prejednané iba v rozhodcovskom konaní. Z uvedeného vyplýva, že táto rozhodcovská doložka odníma spotrebiteľovi (odporcovi z rozhodcovského konania) právo v celom rozsahu domáhať sa svojho práva zo zmluvy na všeobecnom súde. Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa správne posúdil rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, ktorá spôsobuje jej neplatnosť a zrušil rozhodcovský rozsudok sp. zn. 3C/3542/2012 Arbitrážneho súdu Košice, zo dňa 19.01.2012 podľa § 40 ods. 1 písm. c), j) zákona o rozhodcovskom konaní.

Odvolací súd dodáva, že súd vo veci vykonal dostatočné dokazovanie a vykonanie ďalších dôkazov, ktoré požadoval navrhovateľ z rozhodcovského konania, nepovažoval za potrebné. Dôkazy vykonané súdom prvého stupňa dostatočne a jednoznačne preukazujú závery, ku ktorým dospel zhodne ako súd prvého stupňa aj odvolací súd, t.j. závery o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky. V danom prípade bola splnená aj podmienka podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zákonnej lehote, keďže odporca z rozhodcovského konania žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podal v zákonom stanovenej 30 - dňovej lehote odo dňa jeho doručenia.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd dospel k záveru, že dojednanie rozhodcovskej doložky je v danej veci treba považovať za neplatné dojednanie, pretože ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšími odvolacími dôvodmi odporcu uvedenými v podanom odvolaní, pretože s poukazom na ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva pri odôvodnení súdneho rozhodnutia sa nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (viď uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo 216/2012 a nález Ústavného súdu SR III. ÚS 119/03-30).

Pre vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému odporcovi z rozhodcovského konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže odporca návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania nepodal.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.